

> IJzelenberg knalt Duiveland naar de 'dubbel'

Zes weken na het kampioenschap in de derde klasse A legde Duiveland beslag op de 'dubbel' door in de finale van de WereldRegio Cup DFS met 1-0 te verslaan.

Het afscheid van Leen Koster bij Duiveland was natuurlijk al prachtig met de behaalde titel op 26 april. Het veroveren van de WereldRegio in zijn geboorteplaats maakte het het seizoen er zaterdag alleen maar mooier op.

Het Oosterlandse elftal was er alles aan gelegen om zich op sportpark Den Hogen Blok officieus tot de beste voetbalploeg van Schouwen-Duiveland te laten kronen. Duiveland was namelijk op volle oorlogsterkte naar Zierikzee afgereisd, inclusief de aanvallend ingestelde en op scoren beluste voetballers zoals Dennie le Comte, Ronald Zwager, Barry Steenpoorte en Leen IJzelenberg. Was Duiveland in de derde klasse A al de meest scorende ploeg (84 goals in in 22 duels, een absurd gemiddelde van bijna vier treffers), tijdens de strijd om WereldRegio Cup vond ze in zes wedstrijden (totale speeltijd 120 minuten) negen keer (waarvan vier van de voet van Zeeuws topscorer Le Comte) het net. Met andere woorden: na zes weken draaide de Duivelandse doelpuntenmachine nog op volle toeren.

In de poule van de sterkste elftallen toonde Duiveland zich ook de sterkste. Na drie 1-0-zeges op DFS, ZSC'62 en Bruse Boys waren de geel-zwarten al zeker van de kruisfinales. De 1-1 tegen SKNWK was slechts een formaliteit voor Duiveland, terwijl de Nieuwerkerkers moesten winnen om tweede in de groep te eindigen. Vanwege het gelijkspel ging DFS er met de 'buit' vandoor en plaatste het team uit Burgh-Haamstede zich na Duiveland als tweede team voor de kruisfinales.

Mevo kwam in de groep van de 'zwakste' elftallen verrassend goed voor de dag. Geheel onlogisch was dat niet. Het blessureleed van het voorbije seizoen was ver geleden en dus verscheen de tweede club van Zierikzee met een sterk elftal op het toernooi. Gelijk aan Duiveland won het driemaal met 1-0 (van Renesse, Dreischor/Zonnemaire en Brouwershaven) en eindigde ze de poulefase eveneens met een gelijkspel (tegen WIK'57). De prestaties van Dreischor/Zonnemaire mochten er ook zijn. De combinatieploeg finishte keurig als tweede in de groep achter Mevo. Zonnemaire/Dreischor had de pech tegen favoriet Duiveland in de ene kruisfinale te moeten aantreden. Dat het 3-0 werd voor Duiveland, zal niemand verbazen. De tweede kruisfinale, tussen DFS en Mevo, werd vanwege de 0-0 na twintig minuten, beslist via strafschoppen. Dat deed DFS beter en dus mocht ze in de finale op herkansing tegen Duiveland. Echter, tussen de laatste poulewedstrijd en de kruisfinale was de selectie inmiddels aardig uitgedund vanwege andere (werk)verplichtingen. De nul houden en het laten aansturen op strafschoppen, luidde het devies. DFS had immers elf spelers tot haar beschikking, niet meer en niet minder. En trainer Wil Wijnands ontbrak wegens andere afspraken ook al.

Na de gewonnen penaltyreeks tegen Mevo leek de finale tegen Duiveland ook uit te draaien op trappen vanaf elf meter. Het lijkt geen twijfel dat Duiveland voetballend veel meer bracht dan DFS, maar een keer redde Duiveland-doelman Hans Capelle zijn ploeg van een bijna zeker verloren finale op een inzet van dichtbij van Remco Rotte. Aan andere kant zag Dennie le Comte een kopbal maar net naast het DFS-doel van Edwin van de Zande gaan. Zou het dan, net als in 2007 in de finale op penalty's uitdraaien? Dat antwoord werd gegeven door Leen IJzelenberg. Uit een rebound schoot hij zo'n twee minuten voor het laatste fluitsignaal van dichtbij raak: 1-0. „Die was niet meer te missen”, sprak IJzelenberg na afloop. Van pure blijdschap trok IJzelenberg zijn shirt uit en vierde de treffer uitbundig met zijn teamgenoten. IJzelenberg was vooral ook opgelucht omdat er geen penalty's nodig waren. „Die wilden we ten koste van alles voorkomen. De afgelopen jaren zijn we hier niet zo gelukkig geweest met penalty's. Ik heb er zelf ook twee of drie gemist.”

Man Of the match

